

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

118. Iudicium Authoris circa ea, quæ dicta sunt in superiori Resolutione. Et non approbatur impeditum Pontificem adire posse absolui ab Episcopo in casu hæresis. Et docetur, quod in concessione ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

12. Respondetur secundo, Tridentinum non loqui in casu nostro, nam supponit penitentem non habere aliquod legitimum impedimentum, sed posse faciliter adire Superiorem; nam ait extra mortis articulum Sacerdotes, cum nihil possint in casibus referuatis, id vnum penitentibus persuadere nitantur vt ad Superiores, & legitimos Iudices pro beneficio absolutionis accedant. Quare supponit non esse impedimentum legitimum ad eundem, si enim tale impedimentum perpetuum adsit, frustratoria, & ridicula esset ea persuasio.

R E S O L. CXVIII.

Iudicium Auctoris circa ea, qua dicta sunt in superiori Resolutione.

Et non approbatur impeditum Pontificem adire, posse absolui ab Episcopo in casu hæresis.

Et docetur, quod in concessione Iubilæi, etiam anni Sancti concedente facultatem absoluedi ab omnibus casibus Bulla Cæna non comprehenditur casus hæresis.

Et asseritur à fortiori impeditum adire Pontificem, & Episcopum non posse absolui presertim ab hæresi, à quocumque Sacerdote.

Et quaritur, an stylus Curia obliget tantum in foro exteriori?

Et tandem docetur ea, qua in corpore iuris inserta sunt non censeri reuocata, nisi fiat de ipsis expressa mentio? Ex p. 12. tract. 2. Ref. 25.

S. 1. **V**erum his omnium minimè suffragantibus, nè in aliquas tricas, me inuoluam circa superius dicta secundum mentem suorum Auctorum ego Iudicium meum promam. Assero igitur primo, me non approbate impeditum Pontificem adire, posse absolui ab Episcopo in casu hæresis, & ita mecum docet Sotus in 4. distinct. 22. q. 2. art. 3. ad finem, Viualdus in addit. anni 1502. ad Candelab. aureum. part. 1. tit. 11. de absolutione n. 14. Sanchez lib. 2. Summa ca. 13. nu. 37. Suarez de fide disp. 21. sect. 4. in fine, Vgolinus de censuris referu. part. 3. cap. 1. §. 4. num. 2. Bonacina 10. 3. de censur. Bulla Cæna disp. 1. q. 22. punct. 2. num. 23. Sanctarel de Hæresi cap. 6. dub. 3. Trullench lib. 1. in Decalog. cap. 3. d. 7. num. 10. Ricciull. de Stat. reprobo lib. 5. in tom. 5. tr. 2. Probatur hæc opinio ex Suarez propter grauitatem, & rigorosam reservationem hæresis; vnde non venit in generali concessione absoluedi, cum sit speciali nota digna. Hinc ego olim quod in concessione Iubilæi etiam anni Sancti concedens facultatem absoluedi ab omnibus casibus Bullæ Cæna non comprehendit casus hæresis, vt docet Suarez de Cens. disp. 7. sect. 5. num. 12. & de fide disp. 21. sect. 4. num. 21. Vasquez tract. de excom. dub. 19. numero 5. Henriquez lib. 8. cap. 16. §. 3. Sanch. lib. 2. cap. 12. numero 10. Azor part. 1. lib. 8. cap. 10. quest. 12. Barbof. de potest. Episcop. alleg. 40. num. 33. & allegat. 50. num. 178. Ricciull. de Iur. person. lib. 5. cap. 14. num. 7. & Ego in p. 1. tract. 5. resol. 1. Sanctarellus de hæresi cap. 6. dub. 4. Farinac. de hæresi. quest. 192. num. 63. Nauar. cap. 27. num. 275. Ragacius in Lucerna Parochor. quest. 125. num. 5. Auila de Censuris part. 2. cap. 7. disp. 1. dub. 7. concl. 1. Floronus de cas. referuat. par. 1. cap. 4. §. 22. nu. 4. Siluius 2. 2. g. 11. art. 3. Torreblanca de magia lib. 6. cap. 1. num. 3. Lezana verbo casus referuat. nu. 28. Pottel. verbo Hæresis num. 22. Garzia de Beneficiis part. 11. cap. 10. num. 109. Trullench in Decalog. lib. 1. cap. 3. dub. 6. num. 2. & in Bullam Cruciatam lib. 1. §. 7. cap. 2. dub. 7. 10. Ref. 81. Castrus Palaus tom. 1. tract. 4. punct. 3. §. 4. num. 5. Et

alij, qui etiam obseruant sic declarasse Greg. XIII. & Pium V. vnde, & ego in gratiam lectorum, & pro hac veritate firmam adducam illud Decretum record. Innocentij X. tenoris sequentis. *Feria V. die 23. Maij 1652. in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & vniuersalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolico Montis Quirinalis coram SS. D. N. Innocentio Diuina providentia Papa X. Ac Eminentiss. & Reverendiss. DD. S. R. E. Cardinalibus in tota Republica Christiana contra hæreticam prauitatem Inquisitoribus Generalibus à Sancta Sede Apostolica specialiter deputatis. Lecto memoriali tenoris infra scripti videlicet. Beatissime Pater. Cum nuper in Diocesi Toletana Hispanensi, Salmantina, & forsitan alijs publicum sit Iubilæum anni Sancti à Sanctitate Vestra concessum, cum facultate, vt quilibet Confessor ab Ordinario approbatus possit absolue à quibuslibet Censuris, & Casibus referuatis, etiam in Bulla Cæna, ab aliquibus dubitatum est. An dicta generali concessione absoluedi à referuatis comprehendatur facultas ab hæresi. Et quia ex hoc magna possunt oriri incommoda in graue fidei damnum, quibus vt occurrerent aliqui Sanctitatis Vestre prædecessores declarauerunt in Iubilæis à se concessis non esse comprehendere huiusmodi facultatem. Gregorius enim XIII. die 22. Septembris anni 1576. declarauit non fuisse suam intentionem, nec Patris prædecessoris sui in iubilæis concessuram à se, quam à prædicto suo prædecessore concedere facultatem absoluedi à crimine hæresis, & clemens VIII. idem declarauit pro iubilæis à se concessis anni 1592. & 1597. & Urbanus VIII. in iubilæis annorum 1630. & 1634. Quamuis concessit facultatem absoluedi à censuris, & casibus referuatis, etiam in Bulla Cæna exceptis crimine Hæresis, idcirco D. Franciscus de Cabrera Inquisitor Toletanus humiliter orat Sanctitatem Vestram, vt dignetur declarare in dicto iubilæo à Sanctitate Vestra concessio, vel in alijs in posterum concedendis, non censeri comprehendens facultatem absoluedi à crimine Hæresis, nisi expresse, & specificè declaratur, cum quo prædicta cessabant dubitationes, & Orator magnam recipiet gratiam à S. V. Quam Deus, &c. Quo memoriali audito SS. D. N. Innocentius Papa X. prædictis mandauit rescribi, prout fuit rescriptum, videlicet sub die 18. Octobris 1638 per D. Cardinalem Millinum Inquisitorem Toletano Hò veduto quello che V. S. Illustrissima ha scritto intorno alla facultà del Giubileo, se viene eccettuato il caso del l' Hæresia, intorno à che mi occorre dirle, che il caso è eccettuato, è non compreso in detta facultà, e co' si è dichiarato. Hoc decretum in forma authentica mihi legendum præbuit dictus Illustrissimus Inquisitor D. Franciscus Diaz hodie vnus ex Consiliariis nostre supremæ Inquisitionis Hispanica, Vir scientia, eruditione, ac morum probitate conspicuus, & quidem nunquam satis dilaudatus, Dominus meus amantissimus, & cui proficor me nimis propter eius merita addictissimum esse.*

3. Assero secundo à fortiori, & impeditum adire Pontificem, & Episcopum, non posse absolui præsertim ab hæresi à quocumque Sacerdote. Ita tenet Vasquez 3. p. quest. 91. articulo 3. dub. 8. num. 4. dub. 9. num. 23. Vgolinus de Censuris referuatis p. 3. cap. 2. §. 4. num. 1. vers. verum, Bonacina tom. 3. disp. 1. de Censuris Bulla Cæna q. 22. punct. 2. num. 12. Lezana verb. Casus referuati num. 24. Granado 2. 2. controu. 1. tract. 15. disp. 16. sect. 4. num. 18. Carolus de Grassis de effect. Cleric. effect. 9. num. 181. Hieronymus de Monte q. 15. num. 29. & 30. Barbofa de potest. Episcop. alleg. 21. nu. 32. & nullo casu ratione impedimenti posse Sacerdotem Episcopo inferiorem absolue ab hæresi, ait Trullenchus in Decalog. lib. 1. cap. 3. dub. 4. in fine, & hoc aperte probatur, quia Clemens VIII. in Decreto anni 1601. ait, Sacerdotes siue saculares, siue Regulares nullo

Sap. hoc impedimen- to, & casu hæresis lege doctrinam præcedentis §. eius 2. & in tom. 1. tr. 5. Ref. 16. §. Verum à lin. 6. & in alijs eius not. & in tom. 5. tr. 8. vide Ref. 23. & alias eius not. Olim, si per ordinem ferre velis omnem doctrinam Doctorum ante sequentem declarationem huius Ref. & altam postea Ref. vt & §. 8. vit. huius ante lege prius supra hoc, & non pigebit, in tom. 5. tr. 8. ex Ref. 29. doctrinam Respondent aliqui, & ex Ref. 8. §. Sed ad lin. 6. & serf. Ratio qd. & ibi in 10. Ref. 81.

nullo casu posse absolueri etiam necessitatis, vel impedimenti, nisi in articulo mortis. Vnde saltem in Italia hanc opinionem omnino veram, & certam, ac penitus sequendam omnino existimo. Vide Duardum in Bulla Cœna lib. 3. §. 2. q. 8. n. 53.

4. Affero tertio in casibus Bullæ Cœnæ, & aliis Papalibus impeditum adire Romanum Pontificem posse stando in rigore Iuris absolui ab Episcopo, dixi in rigore Iuris, quia Thesaurus à me alibi adductus de Pœnis part. 1. cap. 2. 3. ampliatur. 3. obseruat Praxim esse in contrarium. Vnde noster pater Alphonsus de Leone recollet. §. de conf. num. 424. sic ait, *Que omnia, & s̄ vera sint in Theorica, tamen in praxi contrarium est verum, cum enim tali casu suppetat tempus ab Episcopo, tales non absoluntur, sed rescribitur S. Penitentiaris pro absolutione.* Ita ille, sed aduersus dictos Authores insurgit nouissimè Pater Vericelli de missionibus tract. 9. quest. 1. §. 1. num. 7. vbi sic ait. *Immerito oppositam docent Thesaur. & Leo dicentes teneri scribere ad sacram Penitentiarum, & ita obseruari in praxi, sed hoc nullum habere solidam fundamentum in Iure, Sacri Canonis enim præcipiunt eum præsentare se debere Apostolico respectui, nullibi autem præcipitur illum adire debere sacram Penitentiarum per epistolam neque id implicitè in illo priori præcepto comprehenditur, neque pœne extendenda sunt de casu ad casum, ergo si nequis ob quocunque impedimentum personaliter adire Apostolicam Sedem, non tenetur mittere Epistolam ad sacram Penitentiarum, quousque durat impedimentum. Præterea nullum Ecclesiasticum præceptum, si nequeat obseruari in specifica forma, obligat ut impleatur æquiualetem, sic qui nequit confiteri, non tenetur eo anno elicere actum contritionis, qui nequit recitare dininum officium, ob carentiam Breviarij non tenetur alias preces recitare. Neque obstat contraria praxis recurrendi per epistolam ad S. Penitentiarum; nam ea non est introducita, quasi ex consuetudine obligante; sed ad maiorem quietem, & securitatem conscientia; neque est ea consuetudo vniuersalis, sed tantum in locis ab Vrbe parum distantibus, neque eam omnes obseruant, præsertim pauperes, qui non habent unde dent Procuratori pro expeditione litterarum sacra Penitentiarum. Hucvque Vericelli.*

5. Imo aliqui putant etiam si dicta praxis adesset fundata in stylo Curia, nihil tamen obstaret in foro conscientia, nam stylus Curia obligat tantum in foro exteriori, & fundatur in probabilitate vnius opinionis, & forsitan probabilioris, sed non tollit probabilitatem alterius sententiæ pro foro conscientia, quæ quidem sufficit, ut sit tantum probabilis; ita tenet Fagundes de præcept. Eccles. part. 1. lib. 8. cap. 8. num. 138. Granadus in 1. 2. contru. 7. tract. 3. part. 1. disp. 91. Marcus Serra Dominicanus tom. 1. in part. 2. quest. 90. art. 4. & ex ead. Relig. Ludou. Bertrandus Loth. in resol. theol. tract. 2. art. 1. ad primum Argumentum, Leand. de cens. tom. 4. tr. 2. disp. 17. quest. 10. & de Sacram. tom. 2. tr. 9. d. 24. q. 31. & 48. Præposit. in 3. part. quest. 8. de dispens. matr. dub. 6. num. 6. Villalobos tom. 1. tract. 2. diffi. 43. num. 4. Pontius de matrim. lib. 8. cap. 17. §. 6. num. 33. Escobar in theol. mor. tom. 1. lib. 5. sect. 3. pro. 2. & 46. Martin. de S. Ioseph. in mon. confess. tom. 1. lib. 1. tract. 46. de matrim. num. 1. Hurtad. in 2. 2. disp. 170. sect. 1. §. 201. Vidal. in arca theol. moral. tit. de duello in quest. 3. num. 22. Perez de matr. disp. 46. sect. 6. num. 4. & 8. Castrus Palaus tom. 3. de Simonia disp. 3. punct. ult. num. 4. Vasquez in part. 2. tom. 2. disp. 177. cap. ult. num. 75. Portel. in respon. tom. 1. part. 3. cap. 5. num. 3. Baunius tom. 2. tract. 11. quest. 40. Hurt. var. tom. 2. disp. 170. sect. 1. n. 197. Pelliz. tom. 2. tract. 8. c. 5. num. 195. Cassingh. de priuil. regul. tract. 1. c. 2. proposit. 5. Fagund. in decal. tom. 2. lib. 8. c. 10.

num. 8. Amicus tom. 5. disp. 5. sect. 3. n. 79. Gibalinus de irregular. c. 2. q. 3. p. 4. n. 10. fol. 33. Mazuchel. de casibus reseruatis sect. 1. q. 4. difficult. 6. n. 13. Hurtadus vol. 2. disputat. 170. sec. 1. §. 28. Caraff. de duello tr. 2. sect. 13. q. 63. n. 11. Vidisti amice Lector quot viri sapientissimi afferant stylum Curia non facere ius in foro conscientia, ex quorum doctrina sequeretur resolutio benigna multorum casuum.

6. Verum ego omnino praxim Romanam sequendam esse puto, & affero cum opinione aliorum Doctorum stylum Curia obligare in foro conscientia, ut ex Sanchez docet noster celeberrimus Canonista P. D. Thomas Pellicionus in quinquagena illustrium questionum, q. 26. c. 3. cum Urbano ab Ascensione in theol. moral. tr. 3. tit. 17. §. 8. examinatur natura personis, vide etiam Doctores, quos citat, & sequitur doctus Episcopus Didacus Frances in Pastoral. tr. 4. q. 6. n. 9. & idèd pro nostro casu indiuidualiter Hieronym. Garzias in Politica regul. to. 2. tr. 16. diffi. 5. dub. 6. p. 5. n. 37. sic ait. *Pero preguntar à alguno el impedido de yr a Roma dene imbiar a la Sacra Penitentiaria por letras para hazerse absoluer. & podria sin imbiar absoluerle el Obispo pues no puede yr en persona. Besio, y otros responden que no està obligado, y que puede el Obispo absoluerle, y lo confirma Diana par. 9. tr. 7. resol. 9. seclusa praxi, la qual teste Thesaur. in praxi de pœnis p. 1. c. 24. ampliatur. 3. està en contrario, y como està haze ley haze de saber el estylo, y seguir esse.* Ita ille, & iterum ego, quicquid aliqui contra me nõ desinant mullitari.

7. Verum si aliquis supposita practica, & stylo Curia si adessent, vellet stare in opinione Doctorum asserentium, sine vlla limitatione, impeditum adire Pontificem posse absolui ab Episcopo, hæc Doctrina non videtur applicari posse ad casum nostrum, nam clausulæ reuocatoriæ appositæ, ut supra visum est in Bullis Pij IV. & Gregorij X. obstant ne Episcopi possint vti facultate sibi concessa in cap. eos qui de sent. excom. in 6. & aliis iuribus adductis. Sed quis respondere possit, ea, quæ inserta sunt in corpore iuris non censi reuocata, nisi fiat de ipsis expressa mentio. Ita habetur ex *leius militis §. militia missus de testam. militis, & docet Glossa in lib. 2. §. Legatis verbo non contempnentur, ff. de re iudic. & in Authen. Qua in Provincia verbo illico omni priuilegio Cod. vbi de crim. agi oportet.* Doctores ibid. Felin. in c. 2. n. 12. & in cap. nonnulli num. 9. & 26. de rescript. in 6. Ruin. conf. 228. num. 13. vol. 1. lal. cap. 1. num. 16. de Constit. Loth. lib. 1. de re benef. quest. 7. num. 23. Suarez lib. 8. de Legibus cap. 38. num. 12. Miranda tom. 1. Manual. q. 25. art. 5. Palaus p. 1. oper. mor. tr. 3. disp. 4. de priuileg. punct. 2. §. 4. n. 5. Et ideo dixit Pellicionus in quinquagena illust. Quest. 9. c. 4. Quod licet fuerit per Bulla Cœnæ reuocatum Concil. Triden. sess. 26. cap. 6. de reform. in fauorem Episcoporum, quoad absoluendum &c. Tamen hoc non obstant non censi reuocata dispositio iuris communis. Quare ait dictus Pellicionus ex Henriquez lib. 3. de Sacram. cap. 1. n. 2. quod in qualibet strictissima reservatione, cum qualibet amplissima derogatione semper Episcopus poterit absolueri perpetuò impeditos. Vel dici possit Pius IV. in sua Bulla concedere facultatem, ut ex Censura in ipsa fulminata possit quis absolui in articulo mortis. Ergo Episcopus potest dictam absolutionem cõcedere in casu nostro. Probo consequentiam, nam impedimentum perpetuum aduendi Pontificem constituit Censuram, tanquam si esset in articulo mortis, & tale impedimentum censetur tanquam verus, mortis articulus, ut tradit Dicastillus, Bertrandus, Loth. & alij Doctores vbi supra citati. Ergo sic impeditus potest ab Episcopo absolui vigore cap. & nescitur de sent. excom. & aliis iuribus. At vt

Quæ non est in tom. 1. tr. 5. Ref. 16. & in alius eius prima not. & supra in §. Affero Tertio. huius Ref. & in alius eius ante not.
Sup. hoc in tom. 7. tr. 1. Ref. 90. §. Sed contrariam. à lin. 2. & in Ref. 91. §. Ex his, ad lin. 9. & in Ref. 92. §. 1. cursum in fine, & in Ref. 272. lege doctrina §. Accedit. & §. vlt. & in tom. 2. tr. 5. Ref. 79. §. Verum. & hic infra in tr. 8. Ref. 8. prope finem. à ver. adde quod.

supra

supra diximus stylus Curiae est in contrarium, quem ego sequendum esse puto, & ideo censurati ita impediti stante practica ad Sacram Poenitentiarum recurrant, vel ad Summum Pontificem.

RESOL. CXIX.

An censura ex fractione Bullae Pij IV. & Greg. X. possit a Regularibus hodie absolui?

Et probatur, quod confirmatio privilegiorum Regularium ex certa scientia, & sine clausulis restrictivis operantur, ut privilegia reuocata restituantur, & reuolidentur?

Et docetur, quod confirmatio facta vni Religioni, valet pro omnibus aliis? Ex part. 12. tract. 2. Resol. 26.

Sup. hoc supra in Ref. 113. recitatur in §. Secundo.

§. 1. **N**egatiue respondet Bonacina de elect. Pontif. disp. 2. quast. 7. num. 3. cum aliis, & patet ex clausulis derogatoriis appositis in dictis Bullis. Verum difficultas est stante aliqua confirmatione Pontificia dictorum Privilegiorum post Gregorium X. & ideo aliqui respondent affirmatiue, nam Urbanus VIII. post dictas Constitutiones, & suam confirmauit ann. 1636. ex certa scientia, plenitudine potestatis, & motu proprio omnia privilegia Patrum Discalceatorum Sanctissima Trinitatis absque clausulis restrictivis, dummodo sint in usu vel dummodo non fuerint reuocata. Ergo hodie Regulares virtute dictae Confirmationis Urbani VIII. possunt absolui ab excommunicatione contracta ex fractione Bullae Pij IV. & Gregorij X.

Sup. hoc in tom. 7. tr. 1. late in Ref. 253. & in Ref. 249. ad medium §. 7. & in Ref. 270. ad medium §. 1. & seq. & in Ref. 252. §. ult. & in Ref. 268. §. 1. ad medium. vers. Maior argumenti, & hic infra in Ref. 121. paulo post initium. vers. Et ad doctrinam.

2. Probatur, quia confirmatio ex certa scientia, & sine clausulis restrictivis operantur, ut privilegia reuocata restituantur, & reuolidentur. Vnde dicta confirmatio per dictam clausulam habet vim nouae concessionis, & ita cum Baptista de Salis Panormitano, Gloss. Oldrado, Rodriguez, Thusco, Marchesano, & Suarez, tenet Sebastianus à Bonacina de elect. part. 2. cap. 4. dub. 63. n. 7. quibus ego addo Thomam Hurtado ver. Resol. tom. 2. tract. 8. c. 6. Resol. 54. nu. 557. Cardinalem Lugo lib. 3. Respon. dub. 18. num. 8. Samuellem de elect. tract. 3. disp. 3. controuers. 18. conclus. 4. Lezanam in summ. tom. 3. verb. clausula num. 29. & t. 4. verb. privilegia Regularium num. 22. Sanctorium in Const. min. cap. 8. sect. 18. Hieron. Rodriguez in compend. Resol. 52. num. 41. Villalobos tom. 1. tract. 13. diff. 60. num. 10. Garciam in Pol. regul. tom. 1. tract. 8. diff. 1. dub. 7. Peyrinum in formul. lit. C. cap. 18. nu. 4. Naldum in summ. verb. Privilegium 14. Megala tom. 2. variar. resol. 199. n. 8. Palaum 10. 1. tr. 3. disp. 4. punct. 2. §. 10. n. 5. Pellizzarium tom. 2. tract. 8. cap. 3. num. 145. Bassæum verb. Privilegium 4. n. 4. Bordonum tom. 2. resol. 52. num. 137. & alios penes ipsos; asserentes, quod confirmatio ex certa scientia, habet vim nouae concessionis, & omnia ad pristinum statum reducit, ac reuocata reuolida. Vnde Leandrus à Murcia in Regul. S. Francisci cap. 6. quast. 18. num. 8. sic ait, De todo lo dicho se saca, que quando la confirmacion se haze ex certa scientia, reuolida el Papa con ella el privilegio reuocado de su Predecessor, o privilegios por el renocados, aunque sea por special Bulla, o por special reuocacion. Ita ille. Quibus omnibus adde Merollam tom. 3. disp. 6. dub. 2. diff. 2. num. 55. qui dub. 3. quaerit, An confirmatis privilegiis vnius Religionis, censeantur etiam confirmata privilegia omnium aliarum Religionum, quae habent communicationem privilegiorum illius? & affirmatiue respondet, quod etiam docent Peregrinus in compend. nostrorum privilegiorum in introductione §. 7. in scholio vers. praeterea, Donatus in praxi Regularium tom. 1. tr. 1. §. 9. Bassæus verb. Privilegium 4. n. 3. Portel.

verb. Privilegium n. 34. Rodriguez to. 1. §. 8. art. 2. Miranda to. 2. §. 42. art. 5. Antonius Via in collect. privileg. Mendic. verb. Communicatio privilegiorum fol. 74. §. Notandum vbi citat Suarez, & Confessum. Quibus etiam adde Bordonum tom. 2. Resol. 52. n. 320. Rodriguez in compend. Resol. 116. n. 10. Crescentium in Praef. Bem. lib. 3. nu. 38. & Pellizzarium in Man. tom. 2. artic. 8. cap. 1. num. 100.

3. Ex quibus sic concludunt dicti Noeterici. Supposito primo, quod Urbanus VIII. confirmauit privilegia PP. Sanctif. Trinit. ex certa scientia absque clausulis restrictivis.

4. Supposito secundo, quod confirmatio facta ex certa scientia habeat vim nouae concessionis, & reuolidet privilegia reuocata.

5. Supposito tertio, quod confirmatio facta vni Religioni, valet pro omnibus aliis. His suppositis, sequitur euidenter, hodie Regulares vigore suorum privilegiorum posse absolui ab excommunicatione contracta ex fractione Bullae Gregorij X. Nam dato, quod in ipsa fuissent reuocata Regularium privilegia, postea per confirmationem factam ab Urbano VIII. fuerint reuolidata, & iterum de nouo eis concessa.

RESOL. CXX.

Insertur Coroll. vium in ordine ad Eminentissimos Cardinales Regulares?

Et discutitur, an Episcopus Regularis amittat, nec possit vti privilegijs, quibus antea cum Religiosis utebatur; quod idem est de Religioso ad Cardinalatum assumpto? Ex part. 12. tract. 2. Resol. 27.

§. 1. **S**i opinio affirmatiua esset admittenda, sequeretur posse Cardinalem Regularem existentem in Conclauis absolui a censura Pij IV. alium Cardinalem, vel Conclauistam & hoc etiam extra Conclauem, & hoc ex mente Patris Pasquali de off. 130. n. 4. vbi docet Episcopum assumptum ex ordine Regulari non amittere privilegia Religionis, & posse absolui ab omnibus peccatis referuatis, à quibus antea poterat, & dispensare, & cōmutare, sicut prius. Si itaque secundum illum talem potestatem habet Episcopus Regularis, ita & habebit Cardinalis Regularis nam pari passu procedunt in hoc Cardinales, & Episcopi, ut patet ex Pellizzario vbi infra.

2. Dixi secundum illum, nam, ut verum fatear, communiter Doctores asserunt, Episcopum Regularem, nec posse vti privilegijs quibus antea cum Religiosis utebatur; ergo idem dicendum erit de Religioso ad Cardinalatum assumpto. His tamen non obstantibus inuenio sententiam Pasquali docere etiam Pellizzarium in Manual. regularium to. 2. tr. 8. c. 1. §. 4. n. 65. Cespedes de exempt. regul. c. 24. dub. 389. nu. 2. & ratio est, nam ut obseruat Cochier. de inuisib. tom. 2. p. 2. §. 59. art. 9. ex permutatione status nō amittitur privilegium compatibile cum statu. Tum quia non est tanta vis, atque potestas translationis, ut res, & translati loci privilegia adimat, imo rem, & locum in eadem conditione relinquit, leg. 1. ff. de priu. credit. l. tempus ff. de iudic. Felin. c. quia indicanda sub fin. de prescrip. quia tum Ecclesia Regularis ad secularem statū redacta, non amittit exemptionem, & privilegia antea ipsi concessa, nisi expressè sint sublata. Vnde Abbatia Regularis exempta, si fiat secularis, manet exempta, Tamburin. de iure Abbatum to. 1. dist. 15. §. 11. alique. Et facit text. in Clem. 1. de supplem. neglig. Praetorum, aliasque rationes adducit Cespedes, vbi supra, & respondet ad argumenta contraria.

RESOL.